

ΘΕΜΑ: Σύναψη σύμβασης για τον “Αρχαιολογικό Άτλαντα”

1. Κατά την άποψη που επικράτησε στην απόφαση 2123/1994 του Συμβουλίου της Επικρατείας η εκ του Συντάγματος απορρέουσα αρχή της νομιμότητας που διέπει τη δράση της διοίκησης δεν έχει ισχύ μόνο για την έκδοση μονομερών πράξεων των διοικητικών αρχών αλλά και για τη σύναψη συμβάσεων, διότι θα ήταν άτοπο να παρακάμπτει η Διοίκηση, με την ελεύθερη σύναψη συμβάσεων, τις δεσμεύσεις της από την αρχή της νομιμότητας.

2. Συναφώς το άρθρο 83 του ν.δ. 321/69 “Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού” ορίζει ότι οι συμβάσεις με τις οποίες δημιουργούνται υποχρεώσεις εις βάρος του Δημοσίου δεν δύναται να συνομολογηθούν, εφόσον δεν προβλέπονται από γενικές ή ειδικές διατάξεις. Επομένως, συμβάσεις που συνομολογούνται από το Δημόσιο χωρίς να προβλέπονται από γενική ή ειδική διάταξη νόμου είναι άκυρες εφόσον από αυτές πηγάζουν υποχρεώσεις του Δημοσίου. Επισημαίνεται ότι το ανωτέρω ζήτημα, άγκαι παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια, δεν επιλύθηκε τελικώς διότι για την επίλυση της υποθέσεως αντιμετωπίστηκε ζήτημα που προηγείτο.

3. Αν γίνει δεκτή η ενλόγω άποψη, τότε για τη σύναψη σύμβασης του Υπουργείου Αιγαίου με ιδιωτική επιχείρηση προκειμένου να προωθηθεί ο “Αρχαιολογικός Άτλας” πρέπει να αναζητηθεί διάταξη που να την επιτρέπει. Σε διαφορετική περίπτωση υπάρχει κίνδυνος η σύμβαση να θεωρηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού, άκυρη.

Αθήνα, 20 Ιουλίου 1998